

РЕШЕНИЕ

№ 3898

гр. София, 29.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в публично заседание на 08.11.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Павлова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **4071** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 124 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по жалба на К. А. Д., чрез процесуалния ѝ представител адв. С Н срещу заповед № ДС – пр.02 от 21.04.2010 г. на областния У. на О. С., с която на основание чл. 32 от ЗА и чл. 106, ал. 1, т. 2 във връзка с ал. 4 и чл. 107, ал.1, т. 5 от ЗДСл е прекратено служебното правоотношение с оспорващата, считано от 21.04.2010 г.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на оспорената заповед, като издадена в нарушение на административно-производствените правила и материалния закон. Твърди се, че не е налице съкращаване на заеманата от жалбоподателката длъжност, както и че в заповедта не са изложени мотиви за посоченото материалноправно основание по чл. 107, ал. 1 ,т. 5 от ЗДСл. Иска се отмяната на заповедта и се претендират направените по делото разноски.

Ответната страна – областният У. на С. О., представлявана от юрк. Г изразява становище за неоснователност на жалбата и законосъобразност на обжалваната заповед.

Административен съд С. град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства по реда на чл. 235, ал. 2 и чл. 236, ал. 2 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, приема за установена следната фактическа обстановка:

С влязло в сила решение № 748 а от 20.02.2009 г. по адм. дело № 2853/2008 г. по описа на Административен съд С. град, 17 състав е отменена заповед № ДС – пр. 03 от 19.03.2008 г. на областния У. на О. С., с която на основание чл. 107, ал. 2 от ЗДСл е

прекратено служебното правоотношение на К. А. Д. за длъжността „главен експерт” с ранг I младши в дирекция „Административен контрол, регионално развитие и държавна собственост”, отдел „Регионално развитие, териториално устройство и европейска интеграция” на Областната администрация на О. С..

Във връзка с влязлото в сила решение е издадена заповед № ДСА – 61 от 21.04.2010 г. на областния У. на О. С., с която К. Д. е допусната да заеме длъжността „главен експерт” в дирекция „Административен контрол, регионално развитие и държавна собственост” в областна администрация на О. С., считано от 21.04.2010 г. Заповедта е връчена на адресата на 21.04.2010 г.

На същата дата оспорващата е попълнила декларация по чл. 12, т. 2 вр. чл. 14 от ЗПРКИ и декларация за имотно състояние по чл. 29 от ЗДСл.

Издадена е заповед № ДС – пр.02 от 21.04.2010 г. на областния У. на О. С., с която на основание чл. 32 от ЗА и чл. 106, ал. 1, т. 2 във връзка с ал. 4 и чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл е прекратено служебното правоотношение с К. А. Д. на длъжност „главен експерт” в дирекция „Административен контрол, регионално развитие и държавна собственост”, отдел „Регионално развитие, териториално устройство и европейска интеграция” с ранг I младши в О. С. – Областна администрация, считано от 21.04.2010 г. В заповедта е отразено, че причините за прекратяване на служебното правоотношение с жалбоподателката са поради съкращаване на длъжността и произтичаща от нормативен акт обективна невъзможност за изпълнение на служебните задължения.

Съгласно приетото длъжностно разписание на длъжностите на областната администрация на О. С. и поименно длъжностно разписание, утвърдени със заповед № РД – 15-092 от 09.06.2008 г. на областния У. на О. С. съобразно чл. 32, ал. 1 от ЗА, чл. 7, ал.1, т. 19 от УП на Областните администрации и ПМС № 99 от 16.05.2008 г. общият брой на заетите е 69 бр., но видно от съдържанието на поименното разписание броят им възлиза на 71 бр. , като се установява разлика в броя на служителите на длъжността „главен експерт” в отдел „Регионално развитие, териториално устройство и европейска интеграция” – в длъжностното разписание са предвидени 3 щатни бройки, а в поименното разписание, считано от 08.05.2008 г. са предвидени 4 щатни бройки, както и разлика в броя на служителите на длъжността „младши експерт” в отдел „Държавен сграден фонд” – в длъжностното разписание са предвидени 4 щатни бройки, а в поименното фигурират петима служители на посочената длъжност.

В длъжностното разписание на длъжностите на областната администрация на О. С., в сила от 02.02.2009 г. общият брой на персонала е 69 бр., като са предвидени 3 щ.бр. за длъжността „главен експерт” в отдел „Регионално развитие, териториално устройство и европейска интеграция”. Между длъжностното разписание и поименното длъжностно разписание, в сила от 02.02.2009 г. също се установява разлика в общия брой на лицата – в поименното разписание числеността възлиза на 71 бр., като разлика има в бройките, предвидени за длъжността „младши юриконсулт” в отдел „Правно-нормативно и административно информационно обслужване” (в длъжностното разписание е предвидена 1 щ.бр., а в поименното разписание са посочени две заети щатни бройки) и в бройките за длъжността „главен експерт” в отдел „ Прилагане на реституционните закони и обезщетителни процедури” (в длъжностното разписание са предвидени 2 щ.бройки, а в поименното разписание са посочени три заети щатни бройки).

В длъжностното разписание на длъжностите в Областната администрация на О. С., в

сила от 19.01.2010 г. общият брой на персонала е 69 бр., като са предвидени 3 щ.бр. за длъжността „главен експерт” в отдел „Регионално развитие, териториално устройство и европейска интеграция”. Между длъжностното разписание и поименното длъжностно разписание, в сила от 19.01.2010 г. също се установява разлика в общия брой на лицата – в поименното разписание числеността възлиза на 71 бр. (а не на 69 бр. съгласно длъжностното разписание), като разлика има в бройките, предвидени за длъжността „главен експерт” в сектор „Прилагане на реституционните закони и обезщетителни процедури”(в длъжностното разписание са предвидени 2 щ.бр. за посочената длъжност, а в поименното разписание са посочени три щатни бройки) и в бройките за длъжността „старши експерт” в отдел „ Регионално развитие, териториално устройство и европейска интеграция” (в длъжностното разписание са предвидени 2 щатни бройки, а в поименното разписание са посочени три щатни бройки).

По делото са представени длъжностна характеристика на длъжността „главен експерт” Регионално развитие и териториално устройство в дирекция „Административен контрол, регионално развитие и държавна собственост”, връчена на жалбоподателката на 23.09.2004 г. и длъжностна характеристика на длъжността „главен експерт” в отдел „Регионално развитие, териториално устройство и европейска интеграция” в дирекция „Административен контрол, регионално развитие и държавна собственост” в областна администрация на О. С., утвърдена на 24.03.2008 г.

При така установената фактическа обстановка Административен съд С. град направи следните правни изводи:

Видно от данните по делото оспорената заповед е връчена на адресата си на 21.04.2010 г., като жалбата срещу административния акт е чрез административния орган с вх. № 94 КК/29 от 10.05.2010 г. с дата на пощенското клеймо 04.05.2010 г. Следователно, жалбата е подадена в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е и основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган – областния У. на О. С.. Съгласно чл. 108, ал. 1 от ЗДСл служебното правоотношение се прекратява от органа по назначаването с административен акт, който се издава в писмена форма и трябва да съдържа правното основание за прекратяване, дължимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба. Жалбоподателката е назначена на длъжност по служебно правоотношение, по което между страните няма спор и въз основа на влязло в сила решение № 4499 от 07.04.2010 г. по адм. дело 10642/2009 г. по описа на Върховния административен съд, V отделение е допусната да заеме длъжността „главен експерт” в дирекция „Административен контрол, регионално развитие и държавна собственост” в Областна администрация на О. С., считано от 21.04.2010 г. Следователно, по силата на визираната правна норма областният У. на О. С. в качеството му на орган по назначаването е компетентен да прекратява служебното правоотношение на държавните служители в областната администрация. Компетентността на областния У. произтича пряко и от разпоредбата на чл. 7, ал. 1, т. 27 от Устройствения правилник на областните администрации.

Съдът намира, че оспорената заповед е издадена в нарушение на материалния закон. Като материалноправно основание за издаване на обжалвания административен акт са посочени две самостоятелни разпоредби – тази на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл и тази по чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл., които норми имат различно приложно поле и едновременното им прилагане е недопустимо. Съгласно чл. 106, ал. 1, т. 2 от Закона за държавния служител органът по назначаване може да прекрати служебното правоотношение с едномесечно предизвестие при съкращаване на длъжността. Дефиницията на понятието "длъжност в администрацията" се съдържа в разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на единния класификатор на длъжностите в администрацията (ДВ, бр. 18 от 5.03.2004 г.) и според тази дефиниция "длъжност в администрацията" е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, включително и по правоотношение, възникнало на основание на Закона за министерството на вътрешните работи, Закона за отбраната и въоръжените сили на Република Б или Закона за изпълнение на наказанията, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема, и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика". Следователно белезите на понятието "длъжност в администрацията" са два: 1. нормативно определена позиция, 2. изразяваща се в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика. Поради това, когато органът по назначаването твърди, че една длъжност е съкратена по смисъла на чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, трябва да бъде установено, че тази длъжност вече не фигурира и като наименование (нормативно определена позиция) в длъжностното разписание на съответната администрация, и като система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика или тези функции и задължения да са толкова значително изменени, че новата им съвкупност и изисквания за тяхното осъществяване да налагат извод за качествено нова длъжност. Двете изисквания следва да бъдат установени кумулативно. От представените длъжностни и поименни разписания на Областна администрация на О. С. не се установява да е осъществено съкращаване на длъжността, заемана от К. Д. преди прекратяване на служебното ѝ правоотношение. В длъжностните разписания не е видно заеманата длъжност „главен експерт” в дирекция „Административен контрол, регионално развитие и държавна собственост” да е премахната, като по категоричен начин от всички длъжностни разписания за периода 08.05.2008 г. до 19.01.2010 г. се установява, че общият брой на числеността на служителите в цялата административна структура не е намаляван (69 бр.) и че броят на щатните бройки за длъжността „главен експерт” в отдел „Регионално развитие, териториално устройство и европейска интеграция” в дирекция „Административен контрол, регионално развитие и държавна собственост” също не е намаляван (предвидени са 3 щатни бройки, въпреки че в поименното разписание към 08.05.2008 г. фигурират четирима служители на посочената длъжност „главен експерт”, която бройка не съответства на длъжностното разписание от същата дата). Видно от Приложение № 22 относно общата численост в областната администрация на О. С. към чл. 8, ал. 2 от Устройствения правилник на областните администрации (в редакцията си към ДВ, бр. 40 от 18.04.2008 г.) общият брой на персонала е 70 бр., като в дирекция „Административен контрол, регионално развитие и държавна собственост” фигурират 42 бройки, която бройка съответства на общия брой служители в дирекцията съгласно приетите по делото длъжностни разписания за периода от 08.05.2008 г. до 19.01.2010 г.

Едновременно с това следва да се посочи, че в обжалваната заповед е отразено, че е налице съкращаване на длъжността, но липсват отразени мотиви на какво основание е извършено твърдяното съкращаване на длъжността (ПМС и съответно, утвърдено длъжностно разписание). За административния орган съществува задължението по чл. 170, ал.1 от АПК да установи основанията, послужили за издаването на оспорената заповед, като в рамките на съдебното производство не е доказано наличието на материалноправното основание по чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, послужило за издаването на обжалвания административен акт. Административният орган не е установил, че е извършена промяна в длъжностното разписание на Областната администрация на О. С. и съответно, не е доказано, че длъжността, заемана от К. Д. не съществува като съвкупност от права, задължения и отговорности.

Съдът намира, че не е налице и другото материалноправно основание, посочено в заповедта – обективна невъзможност по смисъла на чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл. Цитираната норма урежда възможността за прекратяване на служебното правоотношение от органа по назначаването без предизвестие, ако е налице обективна невъзможност държавният служител да изпълнява служебните си задължения извън случаите по чл. 103, ал. 1, т. 3. В оспорения административен акт липсва описание на фактите, довели до състоянието на обективна невъзможност за изпълнение на служебните задължения. Член 108, ал. 1, предл. 2 от ЗДСл изрично предвижда, че в случаите по чл. 107, ал. 1, т. 5 актът следва да съдържа фактическите обстоятелства, обуславящи обективната невъзможност за изпълнение на служебните задължения. Посоченото основание в заповедта - наличие на обективна невъзможност държавният служител да изпълнява служебните си задължения, не е достатъчно за мотивиране волята на административния орган. В административния акт е отразено, че обективната невъзможност на жалбоподателката да изпълнява задълженията си произтича от нормативен акт, а не е конкретизиран кой е нормативният акт, въз основа на който е настъпило това обективно състояние. Неотносимо към спора е писмо изх. № 02-01-257 от 13.12.2007 г. на министъра на държавната администрация и административната реформа, на което се позовава ответната страна. В същото изрично е посочено, че намаляване на числеността в областните администрации ще обхване дирекциите за техническо съдействие, координация и управление на регионални програми и планове, като с проекта на Закона за регионалното развитие се предвижда закриването на тези дирекции и преминаване на по 4 щатни бройки от всяка от тях към МРРБ. В процесния случай жалбоподателката е заемала длъжност по служебно правоотношение в дирекция „Административен контрол, регионално развитие и държавна собственост”, а не в дирекция „Техническо съдействие, координация и управление на регионални програми и планове”. Следователно, допуснато е съществено нарушение, тъй като не е изпълнено изискването на закона относно задължителното съдържание на заповедта за прекратяване на служебно правоотношение, на основание чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл. Нарушено е правото на адресата на акта да се информира за съображенията на административния орган, с което се подпомага при избора на правни средства. Възможността на страната в производството по издаване на административния акт да се запознае с мотивите на акта е съществен елемент от правото ѝ на защита. Посредством мотивите, които в случая са задължителен реквизит, се осигурява установяването и отразяването на материалноправните изисквания към акта и се обосновава неговата законосъобразност. Такива мотиви относно посоченото в заповедта материалноправно основание по чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл липсват, което

накърнява съществено правото на защита на нейния адресат и пречатства възможността да узнае какви са конкретните фактически обстоятелства, обусловили обективната невъзможност да изпълнява задълженията си.

По така изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че оспорената заповед се явява издадена в нарушение на материалния закон и същата следва да се отмени като незаконосъобразна.

С оглед изхода на спора, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК на жалбоподателката следва да бъдат присъдени направените по делото разноски в размер на 700 (седемстотин) лева, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2 от АПК, Административен съд С. град, I отделение, IV състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на К. А. Д. заповед № ДС – пр. 02 от 21.04.2010 г. на областния У. на О. С..

ОСЪЖДА Областна администрация на О. С. да заплати на К. А. Д. ЕГН *, адрес: гр. С., У. „Чарлз Д” № 25, бл. 2, . 16, ап. 61 сумата в размер на 700 (седемстотин) лева, представляващи направени по делото разноски.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението на страните и получаването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ: